

TEISMO PIRMININKAS ATSIPUČIA NUO DARBŲ PJAUDAMAS ŽOLĘ

Aurelija Žutautienė

2009 m. spalio

Arūnas Nevardauskis

Panevėžio miesto apylinkės teismo pirmininkas Arūnas Nevardauskis, kaip ir kiti apylinkių teismų pirmininkai, turi daugybę rūpesčių. Tenka spręsti įvairiausių administravimo, finansavimo klausimus, o, kad neprarastų teisėjo kvalifikacijos ir nors kiek pamažintų kolegų darbo krūvį, dar nagrinėja ir įvairias bylas.

“Imuosi nedidelės apimties bylų, tokių, kuriose nedaug proceso dalyvių, - sako teismo pirmininkas. - Tačiau su jomis taip pat tenka užgaišti nemažai laiko, nes išnagrinėtų bylų pabaiga vienoda: reikia surašyti sprendimą, tinkamai jį pagrįsti, paskelbti ir pan.”

Arūnas Nevardauskis į darbą atvažiuoja gerokai anksčiau. Bet ne dėl to, kad vėliau važiuodamas galėtų užstrigti Panevėžio gatvių kamštyje.

“Iš ryto ramu, galiu daug darbų nuveikti. Na, kad ir bylų paskirtymas: nors kompiuterinė programa bylas teisėjams paskirsto, tačiau yra daug niuansų, kurių kompiuteris “neatpažįsta”. Tarkim, bylos negali nagrinėti tas pats teisėjas, kuris atliko ikiteisminį tyrimą, arba, jei byla grįžo iš Apeliacinės instancijos, jos taip pat negalima skirti tą bylą jau nagrinėjusiam teisėjui... Tad tenka tą paskirstymą “koreguoti”, - paaiškina pirmininkas.

Iki rugpjūčio vidurio Panevėžio miesto apylinkės teisme vien civilinių bylų užregistruota daugiau nei 7700. Pirmininkas sako, kad, jei taip ir toliau bus, iki metų pabaigos turės dvigubai daugiau bylų nei pernai.

“Šiek tiek padaugėjo ir baudžiamųjų, tačiau civilinių bylų kiekis katastrofiškai auga, - sako A. Nevardauskis. - Iš bylų pobūdžio jaučiasi, jog žmonėms – sunkmetis. Bankrutuoja įmonės, neatsiskaito už prekes, vienas kitam žmonės negražina skolų, sukčiauja. Štai neseniai viena kaimynė rado kitos kaimynės pamestą mokėjimo kortelę. Vietoj to, kad gražintų, nuėjo į parduotuvę ir “iššlavė” visus pinigėlius nuo sąskaitos.”

Darbų ir problemų daug. Naujų galvosūkių uždavė ir siūlomi įstatymų projektai, kuriuose numatoma daugybė pakeitimų, siekiant optimizuoti teismų bei teisėjų darbo krūvį, taupyti skiriamas lėšas, didinti teismų veiklos kokybę ir kt. „Savo nuomonę bandome išsakyti, - sako A. Nevardauskis, – Tiek aš pats asmeniškai, tiek Apylinkių teismų teisėjų sąjungos valdyba jau kreipėmės į Prezidento kanceliariją, Nacionalinę teismų administraciją, kitas institucijas. Tik nežinome, ar būsime išgirsti. Mes sutinkame, jog reikalinga reorganizacija, tik ne tokia, kokia siūloma dabar. Mūsų nuomone, norimą efektą galima pasiekti su žymiai mažesnėmis investicijomis ir mažiau skausmingai.

Skaitytojai pastabas ir pasiūlymus dėl naujų įstatymų projektų gali rasti šiame tinklapyje, o aš bandau išsiaiškinti, kaip pirmininkas pailsi nuo visų rūpesčių: gal šoka, dainuoja, groja ar dar kitokių pomėgių turi?

“Na, šokėjas iš manęs prastas, - juokiasi A.Nevardauskis. - Kai labai reikia, pavedžioju partnerę šokio žingsneliu... Na, kartais su žmona draugų ratelyje padainuojame ir tiek...

Pirmininkas kuklinasi – groja jis ir gitara, ir akordeonu, ir sintezatoriumi, puikiai improvizuoja. Draugai sako, jog nė vienas susibūrimas neapsieina be Nevardauskių dueto. Tėčio pėdomis pasekė ir du vyresnieji A.Nevardauskio sūnūs: Dovydas ir Rokas. Abu jie domisi elektronine muzika. Namuose įrengtoje nedidelėje įrašų studijoje broliai ką tik baigė įrašinėti savo sukurtos elektroninės muzikos kompaktinę plokštelę.

Dovydas perėmė iš tėvo ne tik pomėgį muzikai. Jis, kaip ir tėtis, baigė teisę ir dirba Pasvalio rajono apylinkės teisme. Rokas įstojo į Vytauto Didžiojo universitetą, studijuoja etnologiją. “Tačiau galva pramušta visokioms techninėms vingrybėms, - sako A. Nevardauskis. - Net profesionalioje įrašų studijoje, manau, galėtų dirbti ne ką prasčiau, nei patyrę prodiuseriai.”

Jauniausias A. Nevardauskio sūnus Kasperas – dar moksleivis. Keturiolikmetis tėvams rūpesčių kol kas nekelia: jam žymiai įdomiau studijuoti karo istoriją. “Gal koks kariūnas bus, - šypsosi teismo pirmininkas. - Puikiai išstudijavęs Antrojo pasaulinio karo peripetijas, surinkęs didelę karo laivų nuotraukų kolekciją.”

A.Nevardauskis išsitaria, jog nuo vaikystės turėjo keletą norų, kuriuos jam pavyko įgyvendinti. Norėjo gyventi nuosavame name, važinėti motociklu ir laikyti šunį. “Gal kai kam pasirodys vaikiški tie mano norai, - juokiasi pirmininkas. - Tačiau tą, ko norėjau, turiu. Be to, esu laimingas, jog mano šeima visiems mano sumanymams pritaria ir padeda įgyvendinti. Viena bėda, kad su motociklu į darbą važinėti nepatogu – tenka darbe persirengti. Užtat abu su žmona motociklu išmaišėme beveik visą Lietuvą – kiek gražių vietų aplankėme!”

Teismo pirmininkas prisipažįsta turįs dar vieną pomėgį: medžioklę. „Trofėjais negaliu pasigirti, ir mėsos neprimedžioju tiek, kad neberekėtų pirkti, - sako A. Nevardauskis. - Kaip tikras lietuvis galiu pasigirti tik tuo, kad kartą vienu šūviu du šernus paklojau.“

A.Nevardauskis sako, jog didžioji dalis laisvo laiko praeina dirbantis apie namus. „Kas gyvena nuosavuose namuose, puikiai žino, kiek darbų reikia nudirbti, norint, jog ta aplinka džiugintų akį, - šypsosi teisėjas. - Daržų neturim, tačiau gėlynai ir pievelės - o žolė šiemet labai greitai auga – bei tvenkinys reikalauja priežiūros. Kitą vertus, tokie darbai man patinka – tai puikus relaksas, nereikia bėgioti į sporto salę mankštintis. Be to, labai “išvalo“ galvą, tuomet ir geroms mintims vietos atsiranda.“
